

Beste mensen van de Tuindorpkerk, of wie nu met ons meeluistert, broers en zussen in Christus,

De profeet van de hoop, Jeremia, en de evangelist Mattheus, die Jezus vooral als leraar portretteert, hebben hier echt vreselijke teksten voor ons deze zondag. Geweld, onderdrukking, wraak, broers die broers uitleveren om gedood te worden, ouders tegenover kinderen, kinderen tegenover ouders....wat wil ons dit allemaal zeggen?

Blijf trouw aan het levende Woord van Gods liefde en het Levende Woord, de liefde van God, zal jou trouw zijn. Kome wat komt, gebeure wat gebeurt.

Deze week sprak ik met twee Iraanse vluchtelingen. Eentje woont bij de Noodopvang en is nog steeds ongedocumenteerd, al is hij al 18 jaar in Nederland. Hij is deze week 29 geworden. De ander is een erkend vluchteling en zet zich in als vrijwilligster bij onder andere Villa Vrede. Ik zei tegen hen: Iran is zo'n land met twee gezichten. Aan de ene kant een prachtig land, mooie mensen, gastvrij, aan de andere kant...en ik maakte met mijn hand een snijdend gebaar langs mijn keel. Ja zeiden ze, herkenkend wat ik zei, dat is zo. Maar ja, Nederland is ook zo'n land met twee gezichten, vervolgde ik. Ze keken me verbaasd aan. Hoezo? Nou ja, zeg ik, aan de ene kant ook een prachtig land, vrij, rijk, aardige mensen....aan de andere kant keihard. Keihard, hoezo? Vroegen ze, ze begrepen me niet. Nou ja, zeg ik. Jij bent hier op je 17^e gekomen als vluchteling, geen familie niks meer en je zit nu 18 jaar later nog steeds zo omdat je maar geen papieren krijgt. O...dat! Zei hij. Ja maar dat is heel anders, Dat is normaal. Je moet bewijs leveren en dat lukt mij steeds niet. Ja, dat is pech. Maar Iran! Dat is een dictatuur. Daar wordt je gevangen gezet, gemarteld, gedood. Onderdrukking, geweld. Door de dictatuur. Nederland heeft geen dictatuur. In Nederland ben je vrij.

En inderdaad, in Nederland is geen dictatuur, dat is waar. Hoe gelukkig mogen wij ons daarmee prijzen! Wij hebben hier godsdienstvrijheid, een rechtsstaat, democratie, gelijkheid van man en vrouw, persvrijheid. Allemaal zaken die we mogen koesteren. Nee het is gelukkig helemaal niet hetzelfde, toch blijf ik erbij: Nederland heeft ook een keiharde kant.

Zo sprak ik ook een vrouw uit Sierra Leone. Zij hilde tranen met tuiten bij mij omdat ze bang was uit de opvang hier te moeten. Ze had al eerder hier in Nederland meegemaakt dat ze, aan het eind van haar procedure, zonder

medicijnen letterlijk de straat op was gezet uit het AZC. Dit uit het asielzoekerscentrum zetten van mensen heeft een naam: klinkeren noemen ze dat. Ze was doodsbang dat nog een keer mee te maken. Gelukkig kon ik haar na een telefoontje om te verifiëren haar geruststellen. De opvang bleef haar helpen. Zij vertelde me ook tot mijn ontzetting dat alle vrouwen in Siera Leone besneden worden. Het hoort bij de cultuur. Christenen ook? Vroeg ik. Ja, christenen doen het ook, maar stiekem. Ze doen het om niet uitgestoten te worden uit de gemeenschap, ook al weten ze dat het niet christelijk is om te doen. Maar anders ben je daar geen onderdeel van de samenleving.

Geweld en onderdrukking, uitgevoerd door mensen. De profeten klagen het aan, de hele bijbel door. Dat is niet God eren, de schepper van ieder menskind. Wat is dat dan wel? Jezus leerde het ons: God eren is God liefhebben met heel je hart, heel je verstand en al je krachten en je naaste als jezelf. Het is liefde voor God en Zijn mensen die brandt in de harten van profeten als Jeremia. Door Gods woord zien zij mensen in Gods licht en dan zijn het altijd mensen als zichzelf, niet minder of anders, Verschrikking overal valt je dan op en die brandende liefde doet je dan spreken, aanklagen, oproepen tot verandering, bekering. Spot kan je dan krijgen of nog erger: mensen gaan je naar het leven staan. Ook in onze tijd en plaatsen worden personen die in het openbaar en openlijk opkomen voor andere mensen in de knel, bv vluchtelingen, bespot, bedreigd en zelfs vermoord, zoals bv gebeurde in Duitsland.

Pas op voor de mensen, zegt Jezus dan ook tegen zijn leerlingen. In dit hoofdstuk van Mattheus bereidt hij zijn leerlingen voor op wat er gaat komen als hij ze uitstuurt om de mensen van Zijn Koninkrijk te vertellen. Zijn koninkrijk waar vrede heerst en recht voor ieder menskind. Zijn Koninkrijk dat het tweede gezicht van een land in het volle licht brengt, dat tweede gezicht wat uit het zicht wordt gehouden, niemand die het wil zien. Wat met tranen wordt gefluisterd, het wordt door deze liefde versterkt tot een schreeuw om hulp, een schreeuw van verontwaardiging: dit kan toch niet! Het is niet ongevaarlijk om dit te doen, zelfs niet in een land als het onze. Maar in een dictatuur zoals de dictatuur van het Romeinse Rijk over Israel ten tijde van Jezus leven, is het ronduit je leven op het spel zetten en daarmee de levens van je familie. Vandaar dat broeders broeders doden, kinderen tegen ouders opstaan, ouders kinderen uitstoten. Alles om het leven te behouden, dat beetje leven dat je nog hebt in een dictatuur. Maar wat is dat voor leven? Vraagt Jezus ons. En Hij roept zijn leerlingen op niet bang te zijn. Hij zegt: wees niet bang voor de

mensen die wel je lichaam maar niet je ziel kunnen doden. Wanneer je je naasten opoffert om je eigen leven te redden dood je je eigen ziel. Als je je eigen ziel doodt leef je in de hel. Tegen het offeren van je naasten in opstand komen met woord en daad betekent bezielde leven...maar de prijs is zo hoog. Zo begrijpelijk dat veel mensen dat niet durven, niet willen en dus niet kunnen. Van hen die het wel deden onthouden we de verhalen. En zij zeiden allemaal: we deden het nooit alleen.

De profeet Jeremia zegt: de Ene is mij nabij, Hij is een sterke krijgsman. En een rechter die alle harten zal beproeven en zal oordelen. Jezus zegt: Vlucht anders naar een andere stad. Voordat je de laatste stad hebt gehad in het land zal de Mensenzoon komen.

De mensenzoon die erbij is, bij hen die op grond van liefde voor God en mensen de moed vinden om Jezus leerling te zijn in daad en woord. De mensenzoon die zij zien in de gezichten van hen die lijden. De mensenzoon die er is als zij deze mensen barmhartigheid bewijzen. De mensenzoon die hen moed geeft en krachten. Die zij roepen in hun nacht van vervolging en vluchten. De Heer leeft! Zeggen ze tegen mij, als ik iets heb kunnen regelen voor ze, onderdak of een logeerplek. Amen zeg ik dan, zo is het. De Heer leeft en wij met Hem. Of het nou een vluchteling is of heel iemand anders, iedereen die een ander dient en in hem of haar God eert kan mij dit nazeggen. De Heer leeft!

Toch: met het Licht van God over ons leven vanuit deze teksten kan ik niet anders dan mezelf afvragen: Hebben wij, heb ik God en mensen wel zodanig lief dat ik wat ik in het donker zie gebeuren in het volle licht breng en wat mij onder tranen gefluisterd wordt van de daken schreeuw? Ben ik niet net als Jeremia me heel erg bewust van de spot, de hoon, de negativiteit die je dan kan krijgen, niet alleen van mensen die ik niet ken, maar zelfs van mijn eigen vrienden en familie, als ik me uitspreek? En zwijg ik dan niet liever? En dan leef ik nog niet eens in een dictatuur.....

Wie net doet of het tweede gezicht van een samenleving er niet is, wie de pijn en het verdriet van mensen in nood door geweld en onderdrukking in welke vorm dan ook niet erkent....die erkent de mensenzoon niet. Jezus zegt: Iedereen die mij zal erkennen bij de mensen, zal ook ik erkennen bij mijn Vader in de Hemel. Maar wie mij verloochent bij de mensen, zal ook ik verloochenen bij mijn Vader in de hemel.

Ik denk dat wij als leerlingen van Christus vaak echt ons best doen om de mensen en dus de mensenzoon niet te verloochenen, niet te ontkennen of te miskennen. Alleen...is het hemd ons vaak nader dan de rok en zijn wij eerder ontróuw. Ontrouw aan wat ons geleerd is, ontrouw aan mensen die aan ons zijn toevertrouwd, ontrouw aan wie wij eigenlijk ten diepste zijn.

En dan ben ik zo blij dat ik mag zeggen hier als voorgangster met de woorden van Timotheus, ook een leerling van Christus: Als wij volharden, zullen wij ook met hem heersen; als wij hem verloochenen zal hij ons ook verloochenen; als wij hem ontrouw zijn, blijft hij ons trouw, want zichzelf verloochen kan hij niet....

Zijn wij ontrouw, Hij blijft trouw want zichzelf verloochen kan Hij niet. Zijn trouw aan ons en aan Gods Woord van Liefde voor alle mensen bracht hem aan het kruis. Waar wij ook elke keer weer naar terug mogen komen met al ons gezanik en gezever, onze angsten, onze pijn, onze ontrouw aan onszelf, aan onze mensen, aan onze Heer. Hij wil dat voor ons dragen. In het mysterie van het kruis komen onze ontrouw en Gods trouw samen. En wie onder dit kruis knielen wil in tranen zal opgericht worden met grote blijdschap en dankbaarheid.

Blijf trouw aan het levende Woord van Gods liefde en het Levende Woord, de liefde van God, zal jou trouw zijn.

Amen.